Actu

270

ꝯomnes spiritusācto. Et ceperūt lo
qui varijs linguis ꝑ ut spūſſcūs
dabat eloqui illis qui diuidēs ſin
gulis ꝑ ut vult. vbi vult. qñ vult
qñtū vult. quō vult. quibꝰ vult
ſpirat. Inde ē ꝙ apoſtoli vel vna
tm̄ lingua. ſ. hebrea loquebātur
ita ꝙ ab omnibꝰ intelligebantur
vel qd veriꝰ eſt linguis omnibus
loquebātur quibꝰ inſpirauerat
ſpūſſcūs omniū linguaꝝ noticiā
iuxta qd in ſapientia legit᷑. Spūs
dñi repleuit orbē terraꝝ ⁊ hoc qd
ꝯtinet oīa. id eſt homo ꝑꝑt quē
facta eſt omnis creatura; ſciaꝫ ha
bet vocis ⁊ linguaꝝ ac ſi diceretur
Spūs dñi repleuit orbē terrarū ⁊
dedit diſcipul᷑ ſciaꝫ linguaꝝ.

De miraculo linguaꝝ.

Erāt āt in ihr̄l'm apoſtoli
⁊ iudei viri religioſi ⁊ ī iu
dea habitantes et preter
illos alij multi ſupuenientes fere
ex omni natione que ſub celo eſt
ꝙ multis captiuitatibꝰ diſpſi fue
rāt iudei precipue ſub āthiocho
epiphane que captiuitas fuerat
vicinior huic facta ⁊ mō ad diem
feſtū oēs cōuenerāt Audito ergo
fragore qui inſonueāt in aere cō
uenerūt oēs ad diſcipulos ⁊ mi
rati ſūt qm̄ audiebat vnuſquiſqꝫ
lingua ſua illos loquentes Et me
rito dictū eſt ſingulariter lingua
ſua ꝙ nō ſciebant ſolū linguas.
ſꝫ etiā linguaꝝ ydiomata. Alij āt
irridebant eos dicentes. Muſto
pleni ſunt id eſt vehemēter ebrij
ꝙ vehemētior eſt ebrietas de mu
ſto ꝙ̄ de vino defecato.

Qd cōuicit petrus mētiētes au
ctoritate ꝑꝑhetarum.

Tunc ſurrexit petrꝰ cuꝫ. xi.
oſtēdēs eos nō eſſe ebri
os. ſꝫ ſpūſancto repletos
dicēs. Nō ſūt ebrij hij cū ſit hora
diei tertia. q. d. Nōd ē tēpus ꝯme
dendi. nec ſolent inebriari ieiuni.
Et ꝙ ſciebat legē ⁊ ſcientibus le
gē loquebat᷑ oñdit ꝑꝑhetatū eſſe
a iohel ſpūſſcī aduētū ⁊ cū non in
ducat ꝑꝑhetiā iohel niſi ut oñdat
ꝑꝑhetatū eſſe aduētū ſpūſſcī. inci
denter ammittit de die iudicij quia
predixit iohel iudicij ſigna q̄daꝫ
iam impleta. q̄daꝫ adhuc implē
da. Erit in nouiſſimis diebꝰ dicit
dñs effundā de ſpū meo ſup oēꝫ
carnē id eſt ſup vtrūqꝫ ſexuꝫ non
ſup omnē hominē ⁊ ꝑꝑhetabunt
filij vrī ut agabus ⁊ ſimō niger ⁊
filie veſtre ut filie philippi ⁊ iuue
nes vrī viſiōes videbūt ut paulꝰ
raptus vſqꝫ ad tertiū celū ⁊ ſenes
veſtri ſomnia ſomniabunt ut pe
trus de quo legitur Eſtimabat āt
ſe viſū videre hucuſqꝫ de aduētu
ſpiritusſancti.

De ꝓdigijs in celo ſurſum im
pletis.

Et dabo ꝓdigia in celo ſur
ſum. Qd impletū eſt cum
ad inditiū dñice natiuita
tis noua ſtella in aere apparuit ⁊
in aere ſecūdo in paſſione qñ ſol
obſcuratus eſt ⁊ ſigna in terra de
orſū Qd impletū eſt cū xpō ſpiritū
emittente terra cōtremuit ⁊ petre
ſciſſe ſūt ⁊ monumēta apta ſunt.
Sāguinē dñici vulneris vel ſudo
ris qñ factus eſt ſudor eius ſicut
gutte ſanguinis qd ꝑter naturā
fuit ⁊ ita ſignū fuit ſic ⁊ ſanguis
de latere dñi mortui ꝓfluens ꝑter

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-258/0545
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG